

Zpráva o supervizi v ČCE za rok 2013

vypracovala Lýdie Mamulová, koordinátorka supervize

Nyní, po dvou letech od získání supervizních zkoušek a pověření k supervizi v ČCE se ukazuje, že o službu supervizorů/ek není v církvi takový zájem, jak jsme si představovali. Přesto dál pracujeme na prohloubení svých dovedností. Větší zájem o supervizi je mezi mladší generací. Někteří supervizoři/rky za svou práci nežádají finanční odměnu. Je to určitý způsob, jak kolegy se supervizí seznámit, aby se neostýchali službu supervize přijímat jako součást své kazatelské práce. Celkem od začátku do konce roku 2013 vykonali supervizoři/rky 170 hodin supervize, z toho 15 individuálních hodin placených a 93 neplacených. Ve vikariátu odpracovali celkem 43 hodin placené výcvikové supervize a ve skupinách s balintovskými rysy 17 hodin (některé placené).

První setkání supervizorů/ek bylo 29.4.2013 v Praze. Smyslem bylo společné hledání způsobu další práce v oblasti vzdělávání a možností supervize supervizorů/ek. Dalším tématem byl systém propagace supervize v církvi. Supervizorskou práci vedli tři supervizoři Českého institutu supervize. Nejdříve teorií kolem vedení skupiny s balintovskými rysy a rozhovorem. Skupina s balintovskými rysy nabízí možnost farářům/kám prezentovat situace ze své praxe, možnost nahlédnout slepá místa, získat podněty a podporu pro další práci.

Ve druhé části programu proběhla ukázková balintovská skupina. Skupina vybrala téma jednoho z farářů. Práce ve skupině byla tvořivá a pohledy jednotlivců efektivně přispěly k obrazu dané farářské situace. Na závěr skupinové práce proběhla ještě celková reflexe. Třetí část určovaly otázky kolem možností představit supervizní práci na pastorálních konferencích jednotlivých seniorátů. Rozvinul se zajímavý rozhovor o představení supervize farářům a farářkám. Jak je pro supervizi získat, aby ze supervize měli radost. Jedním z témat rozhovoru byla možnost supervize, kromě práce s faráři a farářkami ČCE, také s kazateli jiných církví a třeba i lidí z jiných institucí, například Diakonie ČCE, nemocnic nebo jiných pomáhajících profesí. Supervizoři ČISu zdůraznili, že supervizorky/ři ČCE jsou vycvičeni především pro supervizi kazatelů a pro supervizi jiných profesí by bylo dobré absolvovat standardní kurz, i když věří, že současné době mohou být supervizorky/ři ČCE schopni supervizi udělat kvalitně i pro pomáhající profese. Supervizi kazatelů jiných církví lze řešit smlouvou ČCE s dotyčnými církvemi. Naopak podpořili návrh na vznik skupin v jednotlivých seniorátech s tím, že práce ve skupině s balintovskými rysy umožňuje účastníkovi zapojení do supervizní práce a současně zůstat trochu pozorovatelem, který nemusí plně se svou kůží na trh. Tato zkušenost může posloužit k překonání ostychu ze supervize jako z kontroly a posloužit k nahlédnutí smyslu supervize, získání nadhledu a radosti z práce, kterou supervize přináší. V každém seniorátu by mohla být fungující skupina s balintovskými rysy pod vedením dvou, tří místních supervizorů/ek.

Při 3. zasedání 33. synodu ČCE bylo 30. června 2013 koordinátorkou L. Mamulovou na závěr zahajovacích bohoslužeb představeno dvanáct ze šestnácti supervizorů/ek synodálům.

Po skončení bohoslužeb se v prostorách vinohradského sboru konala schůzka s rozhovorem o způsobu dalšího setkávání. Zúčastnilo se jí devět supervizorů/ek. Z rozhovoru vyplynulo, že zájem supervizorů/ek je o setkání jak za účelem dalšího vzdělávání, tak také osobního sdílení a pěstování skupinové práce. Výsledkem diskuse bylo rozhodnutí pro setkávání na v lednu (farářský kurz v Praze) a v listopadu na 3 dny v Bělči (v roce 2013 od 3. do 5.11.).

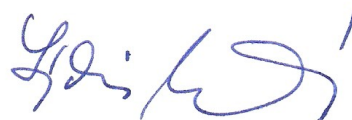
Listopadové setkání v Bělči proběhlo za účasti deseti supervizorů/ek se dvěma lektory. Setkání bylo vedeno tématem smrti. Lektori promítli filmový dokument o lidech na chemoterapii, pokračovalo se rozhovorem o práci s umírajícími a lidmi trpícími smrtí blízkých, zejména smrtí dítěte. Během dalšího času proběhly vzájemné supervize se zpětnou reakcí jednotlivců i skupiny. Setkání bylo všemi účastníky hodnoceno velmi pozitivně jako odborně vzdělávající a posilující. Ze závěrečného hodnocení vzešlo několik úkolů pro koordinátorku, mezi jiným také návrh na způsob

spolupráce s dalšími církvemi ERC nebo vystavení medailonků o jednotlivých supervizorech na webové stránky supervize.

Koncem roku podali supervizoři/rky další zprávu o svých supervizích a příjemci supervize si mohli nechat proplatit 75 procent nákladů z účtu supervize.

Jako koordinátorka jsem připravená zorganizovat jednodenní setkání supervizorů v lednu před farářským kurzem v Praze a pak opět dvoudenní setkání ve středisku v Bělči na podzim 2014. Návštěva jednotlivých seniorátů a s tím spojená podpora vzniku seniorátních skupin s balintovskými rysy se jeví jako dlouhodobější záležitost.

Nadále trvá snaha koordinátorky povzbuzovat seniory i faráře k využívání supervize ke své kazatelské a pastorační službě jako dobře fungujícího a velmi užitečného nástroje k řešení různých pastoračních i správních situací ve sboru. Současně supervizi doporučovat jako službu k posílení a osobnostnímu růstu farářů/ek.

21.1.2014

Lýdia Mamulová